
Krásný ošklivý Glasgow

Krásný ošklivý Glasgow

Glasgow je vskutku ošklivé město. Sehnat zde ubytování na tři měsíce je takřka nemožné. A navíc, stipendium poskytované programem Sokrates-Erasmus (400 euro/měsíc) na živobytí ve Velké Británii prostě nestačí. Přesto se k tomu času ve vzpomínkách ráda vracím. A kdybych si to mohla zopakovat? Neváhala bych. Do Glasgowu jsme dorazili na začátku září 2004. Pršelo. Brzy jsme si zvykli, protože pršelo neustále. Byla zima. Brzy jsme si zvykli, protože podzim a zima tak nějak splynuly. První noc jsme strávili v hostelu (12 liber za postel) a pevně věřili, že druhý den se odstěhujeme do vlastního.

Ubytování jsem se pokoušela sehnat přes internet marně několik týdnů před odjezdem. Nakonec jsme dostali typ, že na Byres Road, tepeň glasgowského West Endu, je ve výloze trafiky nejživější nabídka pronájmů, podnájmů a "flatsharování". A tak jsme vyrazili a se svým mobilním telefonem se zařadili do davu obléhajícího nástěnku. Po čtrnácti dnech každodenního obvolávání desítek inzerentů jsme se z hostelu konečně odstěhovali. Pronajali jsme si místnost ve slunném, prostorném bytě v pakistánské čtvrti Pollokshields (250 liber/měsíc) a byt jsme obývali s milou Australankou Eren, která se hurónsky smála, když jsme dlouho nemohli pochopit, o kterém televizním seriálu nám vypráví.

Marek, můj přítel a živitel, si našel práci během druhého dne. Je velmi šikovný kovář, a tak ho bez vahání přijali hned v první dílně, kterou jsme objevili. Vydělal si přibližně dvě stě liber týdně a naučil se pravou glasgowštinu – ze všech skotštin nejvýraznější a nejméně srozumitelnou. (Hádejte například co je, foneticky psáno, NEJ BÓDA?)

Já jsem navštěvovala čtyři přednášky na katedře filosofie: estetiku, filosofii percepce, epistemologii a 17. století. Vyhovoval mi obsah i forma studia. Přednáška se konala dvakrát týdně, obtýden se pak uskutečňoval tutoriál – úzký kruh studentů se zde vracel k některým tématům z přednášek. Povinností jsem měla více než v Praze – v polovině trimestru se odevzdávaly min. 6 stránkové eseje, během tutoriálů jsme přednášeli referáty a na závěr jsme měli písemné zkoušky – ke každému předmětu dvouhodinovou klauzuru.

Musím dodat, že se mi můj glasgowský záchvat píše vyplatil: na pražské katedře mi většinu kreditů uznali, resp. převedli do našeho zcela odlišného systému, a vlastně jsem se náhle a nečekaně (ale také v nejvyšší čas) přiblížila ke státnicím.

Nedá mi to, abych na konci neoslovila spřízněné duše – milovníky vysočiny. Highlands něžně zvlněné, brčálově zelené a nazrzavělé, ostrý vítr, moře a jezera – vše v dosahu linek městského autobusu glasgowské hromadné! Na takřka opuštěných (a těžko naležitelných) turistických stezkách vás ovšem čekají i mokřadla a býčí stáda.

Tereza Hadravová
FF UK (UFAR a katedra estetiky)